

2Cob/156/2013 - 130
7211203717

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slávky Maruščákovej a členov senátu JUDr. Vladimíra Hriba, PhD. a JUDr. Janky Kočišovej právnej veci žalobcu: A STEEL s.r.o., Popradská 56/B, 040 11 Košice, IČO: 36 773 948, zat. JUDr. Monika Meňhertová, advokátka, Floriánska 16, 040 01 Košice proti žalovanému: Mestská časť Košice-Pereš, Krompašská 54, 040 11 Košice - Pereš, IČO: 00 690 953, zast. JUDr. Rastislav Belanský, advokát, Hlavná 20, 040 01 Košice, v konaní o zaplatenie 16.000,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 6.6.2013, č.k. 34Cb/63/2011-104 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku, ktorým súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 16.000,- eur spolu s 8% ročným úrokom z omeškania zo sumy 16.000,- eur odo dňa 27.6.2010 do zaplatenia a vo výroku o náhrade trov konania.

M e n í rozsudok v časti uplatneného úroku z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 16.000,- eur tak, že za obdobie od 5.6.2010 do 26.6.2010 žalobu **z a m i e t a**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Súd prvého stupňa rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 16.000,- eur spolu s 8% ročným úrokom z omeškania zo sumy 16.000,- eur od 5.6.2010 do zaplatenia,

všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku; žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 4.215,31 eur.

V odôvodnení uviedol, že žalobou doručenou súdu dňa 10.2.2011 žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 16.000,- eur s príslušenstvom titulom vydania bezdôvodného obohatenia.

Z Uznesenia č. 295 z mimoriadneho rokovania Miestneho zastupiteľstva Mestskej časti Košice - Pereš konaného dňa 22.4.2010 zistil, že Miestne zastupiteľstvo schválilo finančné prostriedky na realizáciu asfaltového koberca v k.ú. Pereš na ulici Na Košarisku maximálne do výšky 16.000,- eur. Žalobca ako sprostredkovateľ nariadil realizáciu asfaltového koberca, pričom dielo zrealizovala talianska firma na základe príkazu pána Sakmára, obyvateľa mestskej časti Košice - Pereš. Následne talianska firma vyúčtovala za vykonané dielo žalobcovi sumu 17.850,- eur. Súd prvého stupňa dôvodil, že uvedenú skutočnosť potvrdil aj zákonný zástupca a právna zástupkyňa žalobcu, keď uviedli, že žalovanému fakturovali len skutočne vykonané práce vo výške 16.000,- eur.

Súd prvého stupňa dospel k záveru, že na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu (plnením bez právneho dôvodu § 451 ods. 2 OZ), nakoľko došlo k zveľadeniu komunikácie mestskej časti Pereš, pričom práce boli riadne vykonané, ktorú skutočnosť nespochybnil ani zástupca žalovaného. Pokiaľ ide o žalovaným spochybnený výpočet ceny, súd prvého stupňa dospel k záveru, že žalobca dostatočne preukázal dôvodnosť uplatnenej pohľadávky; keď predložil do spisu identické cenové ponuky iných spoločností. Na základe uvedeného preto žalobe vyhovel (§ 451 ods. 1 OZ), a to vrátane úrokov z omeškania (§ 365 Obchodného zákonníka, § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka), ktorých výšku určil v súlade s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 586/2008 Z.z.)

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal ich úspešnému žalobcovi. Priznané trovy pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 960,- eur, súdneho poplatku za odvolanie vo výške 960,- eur a z trov právneho zastúpenia za 7 úkonov právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenie, písomné podanie vo veci samej - návrh na začatie konania, písomné podanie vo veci samej, vyjadrenie k odporu, účasť na pojednávaní dňa 2.2.2012, účasť na pojednávaní dňa 26.4.2012, písomné podanie vo veci samej - odvolanie zo dňa 31.5.2012, účasť na pojednávaní dňa 6.6.2013) á 320,34 eur; 3x režijný paušál á 7,41 eur, 3x režijný paušál á 7,63 eur, 1x režijný paušál á 7,81 eur (§ 10 ods. 1, § 14 ods. 1, § 16 ods. 3 vyhl. MS SR 655/2004 Z.z.).

Proti rozsudku podal včas odvolanie žalovaný.

Dôvodil, že v priebehu konania žalobca niekoľkokrát menil právny titul spornej pohľadávky aj okolnosti prípadu. Pred podaním návrhu na súd predložil žalovanému faktúru č. 100101349 zo dňa 28.5.2010, kde ako dodávateľ požadoval od žalovaného spornú sumu na základe toho, že upravil povrch komunikácie na ulici Košariská. Po neuznaní a vrátení danej faktúry zo strany žalovaného, adresuje prostredníctvom svojho právneho zástupcu list, v ktorom je jednoznačne uvedené, že žalobca trvá na tom, že zrealizoval práce na komunikácii Košariská a z uvedeného dôvodu žiada zaplatenie sumy 16.000,- eur. Aj v návrhu na začatie konania opiera svoj nárok o skutočnosť, že vykonal práce na uvedenej komunikácii.

Odvolaťel zdôraznil, že žalobca vykonal práce svojvoľne, porušujúc bežný ustálený postup výberového konania, bez objednávky, bez zmluvného vzťahu a takisto napadol aj skutočnosť, že na vykonávanie takýchto prác nemá žalobca živnostenské oprávnenie. Na pojednávaní však žalobca mení právnu kvalifikáciu uplatnenej pohľadávky, keď vystupuje ako sprostredkovateľ prác a nie ako ich vykonávateľ, pričom súd sa uvedenou skutočnosťou nezaoberal a pri rozhodnutí sa opieral len o tvrdenia žalobcu, ktoré si počas konania vzájomne odporovali. Zdôraznil, že talianska spoločnosť GARY.W.BLABER, ktorá mala vykonať predmetné práce, nebola dotazovaná, aby sa k skutkovému stavu relevantne vyjadrila. Súdu prvého stupňa vyčíta aj to, že v čase vykonávania prác neskúmal, či uvedená spoločnosť existovala, či mala povolenie na podnikanie na území Slovenskej republiky, a či mala povolenie podnikat' v špecifickej oblasti akou úprava ciest je.

Poukázal na skutočnosť, že žalobca počas celej doby uplatňovania svojho nároku voči žalovanému používal okrem inej argumentácie aj slovné spojenie „časová tieseň“. A to v kontexte, že práce na komunikácii boli vykonané v časovej tiesni, čím žalobca ospravedlňoval porušenie všetkých pravidiel, ktoré sú nevyhnutné pri realizácii prác na úpravu komunikácie zo strany orgánu samosprávy. Keďže žalovanému nebolo zrejmé o akej časovej tiesni žalobca hovorí, položil na pojednávaní dňa 2.2.2012 otázku svedkovi žalobcu Ing. Michalovi Sakmárovi, ktorý uviedol, že išlo o časovú tieseň talianskej spoločnosti.

Odvolaťel zdôraznil, že len čo sa štatutárny zástupca žalovaného dozvedel, že neznámi robotníci začali svojvoľne vykonávať práce na ulici Košariská, vyzval týchto robotníkov, aby práce okamžite ukončili, títo však neposlúchli a vo vykonávaní pokračovali. Ďalej zdôraznil, že žalobca predložil ako dôkaz faktúru, ktorá má preukazovať skutočnosť, že žalobca zaplatil už spomínanej talianskej firme sumu 17.850,- eur. Z predloženej faktúry je zrejmé, že ju vystavila talianska spoločnosť žalobcovi, za asfaltovanie nešpecifikovaných 1450 metrov, pričom z nej nie je zrejmé, aké práce boli vyúčtované, t.j. miesto, čas, použitý materiál. Takýto účtovný doklad je neúplný a v kontexte s podanou žalobou nedostatočný. Takisto nároková suma zo strany žalobcu je v rozpore so sumou uvedenou na predloženej faktúre.

Má za to, že ak žalobca tvrdí, že sprostredkoval práce pre žalobcu a prvostupňový súd sa o jeho argumentáciu pri svojom rozhodnutí opieral, tak predložená faktúra č. 100101349 nie sú relevantným dôkazom, na základe ktorého je možné vysloviť právny záver, aký urobil súd prvého stupňa. Poukázal na skutočnosť, že prvostupňový súd sa nevysporiadal s argumentom žalovaného, že žalobca ako dôkaz o údajnej platbe vo výške 16.000,- eur uvádza jedine pečiatku na faktúre vystavenej spoločnosťou GARY.W.BLABER, na ktoré je v anglickom jazyku uvedené slovo „zaplatené“. Žalobca sa dožadoval, aby si súd vyžiadal relevantné účtovné doklady osvedčujúce realizáciu transakcie, ktorej predmetom mala byť platba 17.850,- eur. Takýto predložený dôkaz o platbe totiž považuje za nedostatočný a v rozpore s platnými účtovnými a daňovými predpismi. Má teda za to, že v konaní nebolo preukázané, že práce boli vykonané v rozsahu v akom uvádza žalobca, pretože súd v tejto otázke vychádzal len z tvrdenia žalobcu. Napáda aj cenu vykonaných prác, ktorá bola stanovená svojvoľne. Pokiaľ ide o predložené identické cenové ponuky zdôraznil, že v konaní nebolo preukázané, v akom rozsahu boli práce vykonané, aký materiál bol použitý, aký technologický postup sa použil a v akej kvalite boli práce vykonané. Bez týchto zistení je porovnávanie cenových ponúk spoločností, ktoré úpravu komunikácie, na rozdiel od žalobcu

majú v predmete podnikania a túto činnosť realizujú pri zachovaní prísnych technologických pravidiel s cenou, ktorú si v konaní uplatnil žalobca, vágne a nedostatočné.

Na základe uvedeného sa domáha, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalobca navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1,3 O.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. - v ostatných prípadoch možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) a rozsudok podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil ako vecne správny pokiaľ ide o rozhodnutie o istine a o úroku z omeškania za obdobie od 27.6.2010 do zaplatenia a pokiaľ ide o rozhodnutie o úroku z omeškania za obdobie od 5.6.2010 do 26.6.2010 zmenil, pretože nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219) ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

V prvom rade sa odvolací súd zaoberal tým, či dôvody uvádzané odvolateľom sú prípustnými dôvodmi pre podanie odvolania podľa § 205 ods. 2 O.s.p..

Aj keď odvolateľ výslovne odvolacie dôvody nemenuje, z obsahu jeho odvolania je zrejmé, že uvádza odvolací dôvod uvedený v § 205 ods. 2 písm. d), t.j. že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a písm. f), t.j. že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ide o prípustné odvolacie dôvody, preto odvolací súd odvolanie meritórne prejednal. Podľa § 205a) O.s.p. sa dané odvolacie konanie riadi princípom neúplnej apelácie, t.j. účastníci nemôžu, s výnimkami v zákone ustanovenými navrhovať nové dôkazy a nové skutočnosti, než ktoré boli uplatnené pred súdom prvého stupňa. Na základe uvedeného sa preto odvolací súd zaoberal výlučne tým, či boli súdom prvého stupňa zistené skutočnosti dôležité pre rozhodnutie a či bol z nich vyvodený správny právny záver.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd (pokiaľ ide o potvrdzujúci výrok) sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti jeho dôvodov udáva:

Na úvod je potrebné uviesť, že súd prvého stupňa už vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 34Cb/63/2011-77 zo dňa 26.4.2012 tak, že žalobu zamietol z dôvodu, že žalobca nepreukázal existenciu zmluvy o dielo. Na základe odvolania žalobcu bol rozsudok uznesením krajského súdu zrušený a vec vrátená prvostupňovému súdu s tým, že sa má v novom konaní zaoberať tvrdenou existenciou bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného.

V konaní nebola sporná skutočnosť, že práce vykonané boli, ani skutočnosť, že sa tak stalo bez uzavretia zmluvy. Súd prvého stupňa teda postupoval správne, ak uplatnený nárok posudzoval podľa § 451 OZ. Tvrdenia odvolateľa o tom, že žalobca vykonal práce svojvoľne

porušujúc bežný ustálený postup výberových konaní je síce pravdivé, ale vzhľadom na to, že sa žalobca v konaní domáha vydania dôvodného obohatenia získaného plnením bez právneho dôvodu (teda bez uzavretia zmluvy) bez právneho významu. Je pravdou aj tvrdenie odvolateľa, že žalovaný menil právnu kvalifikáciu uplatneného nároku, ale odvolací súd pripomína, že návrh na začatie konania musí okrem iného obsahovať presné údaje o tom, na akom skutkovom základe žalobca uplatňuje svoj nárok. Žalobca teda nie je povinný podať právnu charakteristiku uplatneného nároku, je povinný len pravdivo a úplne opísať skutočnosti, z ktorých nárok vyplýva. Ak aj žalobca právne kvalifikuje uplatnený nárok, súd týmto nie je viazaný, pretože posúdenie právnej kvalifikácie patrí výlučne do právomoci súdu. Preto argumentácia odvolateľa a neustálené menenie právnej kvalifikácie nemá pre posúdenie dôvodnosti odvolania žiaden význam. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca sa domáhal zaplataenia ceny za vykonanú opravu komunikácie, nebolo jeho povinnosťou právne kvalifikovať uplatnený nárok, resp. je bez významu ku vzťahu k odvolaciemu konaniu, ak raz žiadal cenu na opravu komunikácie a následne vydanie bezdôvodného obohatenia, ak skutkové tvrdenia ostali rovnaké (žalobca ani netvrdil, že dielo zrealizoval na základe zmluvy).

Rovnako pre rozhodnutie nie je právne významné ani to, či vykonávateľ prác (talianska spoločnosť GARY.W.BLABER) mala alebo nemala oprávnenie tieto práce vykonávať), keďže je nepochybné (čo žalovaný ani nespochybnil), že práce vykonané boli a žalobca za ne zaplatil (doklad o zaplatení predložený žalobcom aj odvolací súd považoval za dostatočný na preukázanie uvedenej skutočnosti).

Pokiaľ ide o tvrdenie odvolateľa o nepreukázanosti rozsahu vykonaných prác je nepochybné, že boli účtované len m2 nachádzajúce sa v obci. Pokiaľ ide o nesúlad fa vystavenej spoločnosťou GARY.W.BLABER (17.850,- eur) a fa vystavenou žalovanému žalobcom (16.000,- eur) bolo preukázané, že žalobca účtoval žalovanému len sumu schválenú Miestnym zastupiteľstvom Mestskej časti Košice-Pereš na jeho mimoriadnom rokovaní.

Pokiaľ ide o tvrdenie odvolateľa o neodbornosti a nekvalite vykonaných prác, odvolací súd udáva:

V ustanovení § 205a) O.s.p. je vyjadrený princíp neúplnej apelácie; odvolací súd je súdom apelačným t.j. súdom, ktorý nie je viazaný skutkovými zisteniami a závermi súdu prvého stupňa a môže vykonať aj iné dokazovanie smerujúce k zisteniu skutkového stavu, nesmie však pri tom zásadne prihliadať na skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa. S prihliadnutím na nové skutočnosti alebo dôkazy je možné vec samú preskúmať iba v prípadoch uvedených v § 205a ods. 1 O.s.p. (nedostatky týkajúce sa podmienok konania, ak má byť nimi preukázané, že došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej; odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p., účastník konania ich nemohol bez svojej viny označiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa).

Pred súdom prvého stupňa žalovaný kvalitu prác nespochybňoval, preto na uvedenú skutočnosť odvolací súd nemôže prihliadať (o prípad uvedený v § 205a/ neide). Len pre úplnosť odvolací súd udáva, že ani dôkazy predložené spolu s odvolaním nekvalitu nepreukazujú. Cenová ponuka na odstránenie väd a nedorobkov od spoločnosti ASTEX s.r.o.

Košice sa týka Betliarskej ulice (ktorá nie je predmetom sporu a ktorú si žalobca dal opraviť sám a na vlastné náklady) a písomné stanovisko žalobcu (bez dátumu) je vo vzťahu k namietaným vadám bez preukaznej sily, (stanovisko je len časovým zhrnutím vzniknutej situácie s návrhom aj definovania prípadných nedostatkov danej komunikácie, avšak z jeho obsahu nevyplýva, že by nedostatky žalobca uznal).

Na základe uvedeného bol rozsudok v časti istiny a 8% úroku z omeškania ročne potvrdený ako vecne správny (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

Pokiaľ ide o uplatňovaný úrok z omeškania za obdobie od 5.6.2010 do 26.6.2010 odvolací súd v tejto časti rozsudok zmenil, pretože až písomným podaním zo dňa 16.6.2010 vyzval žalobca žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia, pričom lehota na plnenie záväzku bola vo vyjadrení určená na deň 26.6.2010, teda až dňom 27.6.2010 sa žalovaný dostal do omeškania (§ 365 ods. 1 Obch. zák.).

Súdom bol potvrdený aj výrok o trovách konania, a to aj napriek skutočnosti, že rozhodnutie bolo odvolacím súdom sčasti zmenené, pretože táto zmena predstavuje nepatrný neúspech na strane žalobcu (§ 142 ods. 3 O.s.p.)

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 s použitím § 142 ods. 3 O.s.p. s tým, že právo na ich náhradu má žalobca, keďže jeho neúspech v odvolacom konaní predstavuje len nepatrnú časť. Keďže žalobca trovy odvolacieho konania nevyčíslil a iné trovy ako trovy právneho zastúpenia zo spisu nevyplývajú, súd mu ich náhradu nepriznal (§ 151 ods. 1,2 O.s.p.).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Košiciach dňa 29. januára 2014

JUDr. Slávka Maruščáková
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Erika Taššiková